Написав Оксана Коломійчук
Вівторок, 17 січня 2012, 22:46

Здається, тільки руку простягну – й торкнусь до Тебе.
Здається, що не тиша навкруги – співає небо.
І знаю, як прислухаюся я – Тебе почую,
І у присутності Твоїй святій любов відчую.

Ти не сварити й не карать прийшов – душі торкнутись,
Й до тебе хоче стомлена душа враз пригорнутись,
Тобі віддати сльози всі й страхи, печалі й болі,
І, сповнившись небесної краси, отримать волю.

Любити хочу і шукать Тебе завжди, мій Боже.
Без Тебе я не хочу, Батьку, жить, і вже не можу,
Бо, знаю, справжнього нема життя без Тебе, Любий,
Ніхто, як Ти, не вміє утішать і приголубить.

Я знаю, тільки руку простягну – торкнусь до Тебе.
Я знаю, це не тиша навкруги – співає Небо.
Як кликав Ти, прислухалася я й Тебе почула,
І у присутності Твоїй святій любов відчула.